

Asia C-351/24**Ennakkoratkaisupyyntö****Jättämispäivä:**

15.5.2024

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin:

Veszprémi Törvényszék (Veszprémin alioikeus, Unkari)

Ennakkoratkaisupyyntön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

29.4.2024

Kantaja:

C/C Vámügynöki Kft.

Vastaaja:Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
(kansallisen vero- ja tullihallinnon valituslautakunta, Unkari)

Veszprémi Törvényszék (Veszprémin alioikeus, Unkari)

[– –]

on antanut hallintoriita-asiassa, jossa asianosaisina ovat [– –] **C/C Vámügynöki Kft.** ([– –] Zalaegerszeg, Unkari [– –]), kantajana, ja **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóságan** (kansallisen vero- ja tullihallinnon valituslautakunta, Unkari) ([– –] Budapest, Unkari [– –]), vastaajana, ja joka koskee kantajan tekemän tullien peruuttamista koskevan hakemuksen hylkäämistä, seuraavan

välipäätöksen

Veszprémi Törvényszék [– –] esittää Euroopan unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

1. Onko unionin tullikoodeksista [9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o 952/2013 (jäljempänä tullikoodeksi) 119 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle käytännölle, jonka mukaan alkuperäselvitys voidaan todeta virheelliseksi

käymättä paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) lisäyksessä [I olevassa] 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä?

[– –] [kansalliseen prosessioikeuteen liittyviä seikkoja]

Perustelut

Tosiseikat

Kantaja haki 17.12.2021–26.2.2022 Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatóságalta (kansallisen vero- ja tullihallinnon alainen Csongrád-Csanádin läänin vero- ja tulliosasto, Unkari; jäljempänä ensimmäisen asteen tulliviranomainen) Best-Epil Kft:n (tuojan) puolesta ja sen välillisenä tulliedustajana 20 kertaa erilaisten hedelmien ja vihannesten luovutusta vapaaseen liikkeeseen. Tavarat lähetettiin yleensä Albaniasta, Turkista tai Kosovosta, ja niiden alkuperämaaksi ilmoitettiin Albania tai Turkki. Siinä vaiheessa, kun tavarat luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, tullilmoituksen kohtaan 36 merkittiin etuuskoodi 300, ja kantaja haki siihen liitettyjen alkuperäselvitysten perusteella tullietuuskohtelua. Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevissa kolmessa tapauksessa Kosovosta lähetetyt tuoreet tuotteet (mandariinit), joiden turkkilainen alkuperä osoitettiin EUR.1-alkuperätodistuksilla nro A0104738, nro A0104737 ja nro A0104736, luovutettiin vastaavasti vapaaseen liikkeeseen 26.2.2022 [– –], 22.2.2022 [– –] ja 3.2.2022 [– –].

Vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen ensimmäisen asteen tulliviranomainen määräsi 5.5.2023 jälkitarkastuksen, jonka aikana se totesi, ettei Kosovon tulliviranomaisen antama EUR.1-tavaratodistus ole etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen soveltamisesta ja mainitun yleissopimuksen osapuolten välisen diagonaalisen kumulaation mahdollistavien alkuperäsääntöjä koskevien pöytäkirjojen soveltamisesta annetun komission ilmoituksen 2021/C 418/12 (jäljempänä komission ilmoitus) mukainen, kun otetaan huomioon myös se, ettei maataloustuotteille myönnetä etuuskohtelua Euroopan unionin, Kosovon ja Turkin välillä ja etteivät Kosovon tulliviranomaiset myöskään voi antaa todistuksia tällaisen kohtelun myöntämiseksi. Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen asteen tulliviranomainen määräsi 16.8.2023 antamallaan päätöksillä lisätulleja yhteensä 2 580 000 Unkarin forinttia [– –] ja vaati kantajaa maksamaan nämä tullit.

Kantaja teki 18.8.2023 ensimmäisen asteen tulliviranomaiselle tullikoodeksin 116 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella tullien peruuttamista koskevan hakemuksen. Se vetosi hakemuksessaan siihen, että tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, eli siihen, että koska yleissopimuksen mukaisesti annetussa EUR.1-alkuperäselvityksessä oleva virhe on seurausta tulliviranomaisen tekemästä virheestä, tullikoodeksin 119 artiklan 1 kohdan a alakohdassa edellytettyä tutkimusta siitä, onko kantaja ollut tietoinen kyseisestä virheestä, ei tarvitse tehdä.

Vastaajan antama päätös

Ensimmäisen asteen tulliviranomainen hylkäsi kantajan hakemuksen [– –]. Vastaaja, joka tutki kantajan tekemän oikaisuvaatimuksen, pysytti ensimmäisen asteen tulliviranomaisen päätöksen [– –].

Päätöksensä perusteluissa vastaaja viittasi tullikoodeksin 116 artiklan 1 kohdan c alakohtaan ja sen 119 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan säännöksiin. Tältä osin se totesi, ettei alkuperätodistusta ole annettu yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 31 artiklassa tarkoitettun hallinnollisen yhteistyön yhteydessä, joten tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta, ja että tullikoodeksin 119 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan on tutkittava, onko kantaja voinut kohtuudella havaita tulliviranomaisen tekemän virheen. Vastaaja myös väitti, että Kúrian (ylin tuomioistuim, Unkari) menettelyssä, jonka tarkoituksena oli varmistaa hallinto-oikeuden yhdenmukainen tulkinta, antamassa ratkaisussa nro 2/2022 todetaan, ettei se, että kantaja on itse tehnyt virheen, sulje pois sitä, että se on voinut havaita viranomaisen tekemän virheen.

Vastaajan päätöksessä todettiin, että vaikka Kosovon tulliviranomainen teki virheen, kantajan on täytynyt voida kohtuudella havaita tämä virhe, kun otetaan huomioon, että se harjoittaa tulliasioihin liittyvää liiketoimintaa ja että sillä on tähän toimintaan tarvittavat tulliviranomaisen myöntämät luvat ja erityisasiantuntemus sekä kokemusta tulliselvitysprosesseihin liittyvistä asioista. Kantajan on siten täytynyt olla tietoinen etuuskohteluun liittyvistä säännöistä, tullilainsäädännöstä, tulleja koskevista yleissopimuksista ja komission ilmoituksesta, joten sen olisi pitänyt huomata, että EUR.1-tavaratodistukset oli annettu virheellisesti. Vastaajan mukaan Kosovon tulliviranomaisen antamissa EUR.1-todistuksissa oleva virhe oli sellainen, että se voitiin yksiselitteisesti todeta asiakirjoista ja siten voitiin myös kohtuudella havaita.

Asianosaisten lausumat

Kantajan vaatimus

Kantaja on nostanut vastaajan päätöksestä kanteen, jossa se vaatii, että kyseinen päätös ja ensimmäisen asteen tulliviranomaisen päätös kumotaan ja että jälkimmäinen määrätään käsittelemään asia uudelleen. Virheellisestä menettelystä kantaja väittää, että tullikoodeksin 116 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten tekemä virhe oikeuttaa kantajan tuontitullien palauttamiseen tai peruuttamiseen. Tullikoodeksin 119 artiklan 1 ja 3 kohdasta ilmenee, että jos etuuskohtelua myönnettäessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää ja jos unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen viranomaisten antama todistus osoittautuu virheelliseksi, sitä ei pidetä sellaisena virheenä, jonka kantaja olisi voinut kohtuudella havaita 119 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

Kantaja täsmentää, että yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 31 artiklassa tarkoitetun hallinnollisen yhteistyön yhteydessä viranomaiset toimittavat toisilleen käyttämiensä leimasinten leimanäytteet sekä osoitteet, joihin voi lähettää tiedoksiantoja. Kantajan mukaan se, että Kosovon tulliviranomaiset ovat käyttäneet tätä leimasimen leimanäytettä EUR.1-tavaratodistuksen antamiseen, osoittaa, että tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua hallinnollista yhteistyötä on olemassa. Jos vastaajan perustelut hyväksyttäisiin, tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohta menettäisi merkityksensä ja sitä olisi mahdotonta soveltaa, koska yleissopimuksen lisäyksessä I olevan 31 artiklan määräykset tekisivät sen tyhjäksi. Vastaajan olisi pitänyt noudattaa yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 32 artiklassa määrättyä tarkastusmenettelyä ja selvittää Kosovon tulliviranomaiselta alkuperäselvityksessä annettujen tietojen oikeellisuus. Kantaja on vilpittömässä mielessä luottanut siihen, että unionin tullialueen ulkopuolinen tulliviranomainen on yleissopimuksen sopimuspuolena antanut alkuperäselvityksen noudattamalla asianmukaisesti yleissopimusta ja sen pöytäkirjoja.

Vastaajan vastine

Vastineessaan vastaaja vaatii, että kanne hylätään. Asiakysymyksestä se toteaa, että viejämään (Kosovo) tulliviranomainen ei ole komission ilmoituksen ja yleissopimuksen perusteella voinut laillisesti antaa todistusta tavaroiden etuuskohteluun oikeuttavasta alkuperästä (Turkki). Kun otetaan huomioon myös se, että mainittu virhe ilmenee alkuperäselvityksestä itsestään, vastaajan ei tarvinnut selvittää asiakirjan aitoutta viejämään tulliviranomaiselta, koska yleissopimukseen ei sisälly mitään tällaista määräystä. Vastaaja toteaa, ettei sitä, että tulliviranomainen antaa EUR.1-todistuksen käyttämällä leimasimen leimanäytettä, voida tulkita hallinnolliseksi yhteistyöksi. Vastaajan mukaan yleissopimuksen lisäyksessä I olevaan 31 artiklaan ei sisälly tällaisia sääntöjä eikä kyseistä artiklaa voida tulkita laajasti.

Kosovon tulliviranomainen ei voinut antaa todistusta etuuskohteluun oikeuttavasta turkkilaisesta alkuperästä. Yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 32 artiklassa tarkoitettu tarkastus voidaan tehdä, jos tuojasopimuspuolen tulliviranomaisilla on perusteltua aihetta epäillä asiakirjojen aitoutta; vastaajalle ei kuitenkaan herännyt menettelyssä tällaisia epäilyksiä, koska se saattoi varmasti todeta, että asiakirjoissa oli virhe ja ettei niillä voitu todistaa tavaroiden alkuperää, joten alkuperäselvityksen tarkastusmenettelyä ei tarvinnut aloittaa.

Vastaaja korostaa, että tullikoodeksin 116 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, jossa säädetään tullien palauttamisesta viranomaisen tekemän virheen takia, voitaisiin soveltaa vain, jos kantaja ei ole voinut kohtuudella havaita virhettä tullikoodeksin 119 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti. Koska kantajalla on asiantuntemusta ja kokemusta tulliasioista, sen on täytynyt kohtuudella havaita tämä virhe, koska se ilmenee asiakirjoista. Tullikoodeksin 15 artiklan 2 kohdan mukaan henkilö, joka tekee tulli-ilmoituksen, on vastuussa ilmoitusta täydentävien asiakirjojen aitoudesta, oikeellisuudesta ja pätevyydestä.

Vastaaja myös väittää, että tullikoodeksin 119 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan kantajan vilpittömän mielen on tutkittava erikseen, joten se, että kantaja on toiminut vilpittömässä mielessä, ei sulje pois sitä, että se on voinut kohtuudella havaita tulliviranomaisen tekemän virheen.

Unionin oikeus

Unionin tullikoodeksista annetun asetuksen (EU) N:o 952/2013 (jäljempänä tullikoodeksi) 116 artikla

”1. Jollei tässä jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu, tuonti- tai vientitullin määrät on palautettava tai peruutettava seuraavista syistä:

- a) tuonti- tai vientitullin määrä on vahvistettu liian suureksi;
- b) tavarat ovat viallisia tai tavarat eivät ole sopimuksen ehtojen mukaisia;
- c) toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet virheen;
- d) kohtuussyistä.

— —”

Tullikoodeksin 119 artikla

”1. Muissa kuin 116 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa ja 117, 118 ja 120 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa tuonti- tai vientitullin määrä on palautettava tai peruutettava, jos toimivaltaisten viranomaisten virheen seurauksena alun perin tiedoksi annettu tullivelkaa vastaava määrä oli maksettavaa määrää pienempi ja edellyttäen, että:

- a) velallinen ei ole voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä; ja
- b) velallinen on toiminut vilpittömässä mielessä.

— —

3. Jos tavaroiden etuuskohtelua myönnettäessä noudatetaan hallinnollisen yhteistyön järjestelmää, johon unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen viranomaiset osallistuvat, näiden viranomaisten antamaa todistusta, jos se osoittautuu virheelliseksi, pidetään virheenä, jota ei ole voitu 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla kohtuudella havaita.

Virheellisen todistuksen antamista ei kuitenkaan pidetä virheenä, jos todistus perustuu viejän antamaan virheelliseen selvitykseen tosiasioista, paitsi silloin, kun on ilmeistä, että todistuksen antaneet viranomaiset tiesivät tai niiden olisi pitänyt tietää, että tavarat eivät olleet oikeutettuja etuuskohteluun.

— —”

Tullikoodeksin 64 artikla

” — —

2. Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevat säännöt tavaroille, jotka kuuluvat unionin tiettyjen unionin tullialueen ulkopuolisten maiden tai alueiden taikka tällaisten maiden tai alueiden ryhmien kanssa tekemien sopimusten mukaisten etuuskohtelutoimenpiteiden soveltamisalaan, vahvistetaan näissä sopimuksissa.

— —”

Etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) lisäyksessä I oleva 15 artikla

”1. Sopimuspuolen alkuperätuotteet saavat muuhun sopimuspuoleen tuotaessa asiaankuuluvien sopimusten mukaiset etuudet, jos niistä esitetään jokin seuraavista alkuperäselvityksistä:

- a) liitteessä III a esitetyn mallin mukainen EUR.1-tavaratodistus;
- b) liitteessä III b esitetyn mallin mukainen EUR–MED-tavaratodistus;
- c) jäljempänä 21 artiklan 1 kohdassa mainituissa tapauksissa ilmoitus, jäljempänä ’alkuperäilmoitus’ tai ’EUR–MED-alkuperäilmoitus’, jonka viejä antaa kauppalaskussa, lähetysluettelossa tai muussa sellaisessa kaupallisessa asiakirjassa, jossa tuotteiden kuvaus on riittävän yksityiskohtainen niiden tunnistamiseksi. Alkuperäilmoitusten teksti on liitteissä IV a ja IV b.

— —”

Yleissopimuksen lisäyksessä I oleva 31 artikla (Hallinnollinen yhteistyö)

”1. Sopimuspuolten tulliviranomaiset toimittavat toisilleen Euroopan komission välityksellä tullitoimipaikkojensa EUR.1- ja EUR–MED-tavaratodistusten antamiseen käyttämien leimasinten leimanäytteet ja niiden tulliviranomaisten osoitteet, jotka vastaavat mainittujen todistusten, alkuperäilmoitusten ja EUR–MED-alkuperäilmoitusten tarkastamisesta.

2. Sen varmistamiseksi, että tätä yleissopimusta sovelletaan oikein, sopimuspuolet avustavat toisiaan toimivaltaisten tullihallintojen välityksellä tarkastaessaan EUR.1- ja EUR–MED-tavaratodistusten, alkuperäilmoitusten ja EUR–MED-alkuperäilmoitusten aitoutta sekä näissä asiakirjoissa annettujen tietojen oikeellisuutta.”

Yleissopimuksen lisäyksessä I oleva 32 artikla (Alkuperäselvitysten tarkastaminen)

”1. Alkuperäselvityksen jälkitarkastus suoritetaan pistokokein tai aina kun tuojasopimuspuolen tulliviranomaisilla on perusteltua aihetta epäillä tällaisten asiakirjojen aitoutta, tuotteiden alkuperäasemaa tai muiden tässä yleissopimuksessa määrättyjen vaatimusten täyttymistä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan määräyksiä tuojasopimuspuolen tulliviranomaiset palauttavat viejäsoyimuspuolen tulliviranomaisille EUR.1- tai EUR–MED-tavaratodistuksen ja kauppalaskun, jos se on esitetty, alkuperäilmoituksen tai EUR–MED-alkuperäilmoituksen tai näiden asiakirjojen jäljennökset ja esittävät tarvittaessa syyt tarkastuspyyntöön. Tarkastuspyynnön tueksi toimitetaan kaikki asiakirjat ja saadut tiedot, joiden perusteella alkuperäselvityksessä olevia tietoja voidaan epäillä virheellisiksi.

3. Tarkastuksen suorittavat viejäsoyimuspuolen tulliviranomaiset. Tätä varten niillä on oikeus vaatia todistusaineistoa ja tarkastaa viejän tilejä tai tehdä muita tarpeellisiksi katsomiaan tarkastuksia.

--”

Komission ilmoitus 2021/C 418/12 etuuskohteluun oikeuttavia Paneurooppa–Välimeri-alkuperäsääntöjä koskevan alueellisen yleissopimuksen soveltamisesta ja mainitun yleissopimuksen osapuolten välisen diagonaalisen kumulaation mahdollistavien alkuperäsääntöjä koskevien pöytäkirjojen soveltamisesta (jäljempänä komission ilmoitus)

On muistettava, että diagonaalista kumulaatiota voidaan soveltaa vain, jos viimeisen valmistustoimen osapuoli ja lopullisen määräpaikan osapuoli ovat tehneet samat alkuperäsäännöt sisältävät vapaakauppasopimukset kaikkien sellaisten osapuolten kanssa, jotka osallistuvat alkuperäaseman saamiseen, eli kaikkien sellaisten osapuolten kanssa, joista käytetyt ainekset ovat peräisin. Sellaisen osapuolen alkuperäaineksia, joka ei ole tehnyt sopimusta viimeisen valmistustoimen ja/tai lopullisen määräpaikan osapuolen kanssa, on pidettävä ei-alkuperäaineksina. Alkuperäsääntöjä koskevien Paneurooppa–Välimeri-pöytäkirjojen selittämissä huomautuksissa annetaan erityisiä esimerkkejä.

--

Taulukossa 3 mainittavat päivämäärät tarkoittavat päivää, jona EU:n, Turkin ja EU:n vakaus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvien maiden välisiin vapaakauppasopimukseen liitettyjen diagonaalisen kumulaation mahdollistavia alkuperäsääntöjä koskevien pöytäkirjojen soveltaminen aloitetaan. Aina kun tässä taulukossa mainittavien osapuolten välisessä vapaakauppasopimuksessa viitataan yleissopimukseen, taulukkoon 2 on tehty tapauksen mukaan merkintä '(C)' – päivämäärän edelle.

Muistutettakoon myös, että Turkin alkuperäaineiksi, jotka kuuluvat EU:n ja Turkin tulliliiton piiriin, voidaan käyttää alkuperäaineiksi diagonaalisen kumulaation soveltamiseksi Euroopan unionin ja vakautus- ja assosiaatioprosessiin osallistuvien maiden välillä, joiden kanssa unionilla on voimassa oleva alkuperäpöytäkirja.

--

-- Diagonaalinen kumulaatio Turkin, Albanian, Bosnia ja Hertsegovinan, Kosovon, Pohjois-Makedonian, Montenegron ja Serbian välillä on mahdollinen. Katso kuitenkin taulukko 3 mahdollisuudesta soveltaa diagonaalista kumulaatiota Euroopan unionin, Turkin, Albanian, Bosnia ja Hertsegovinan, Kosovon, Pohjois-Makedonian, Montenegron ja Serbian välillä.

--

Unionin ja Turkin tulliliiton piiriin kuuluvien tavaroiden osalta alkuperäpöytäkirjoja alettiin soveltaa 27.7.2006, mutta tämä alkamispäivä ei koske maataloustuotteita eikä hiili- ja terästuotteita. Turkin ja Kosovon välillä alkuperäpöytäkirjojen soveltaminen on alkanut 1.9.2019.

Syyt, joiden perustella ennakkoratkaisumenettely aloitettiin

Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa selvittää, onko vastaajalla tuojasopimuspuolen tulliviranomaisena oikeus todeta, siltä osin kuin on kyse yleissopimuksen lisäyksessä I olevan 15 artiklan mukaisesti annetusta alkuperäselvityksestä, että viejäsopimuspuolen tulliviranomainen antanut tämän alkuperäselvityksen yleissopimuksen määräysten vastaisesti, vai onko sen ensin käytävä yleissopimuksen liitteessä I olevassa 32 artiklassa tarkoitettu tarkastusmenettely.

Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin ei ole löytänyt unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ainuttakaan tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdan tulkintaa koskevaa ratkaisua.

Ennakkoratkaisukysymyksellä on merkitystä käsiteltävän asian ratkaisun kannalta, koska tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdan mukaan kantajan vapautuminen vastuusta tullikoodeksin 119 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti voi perustua ainoastaan virheellisen todistuksen antamiseen hallinnollisen yhteistyön yhteydessä. Alkuperäselvityksiä ei kuitenkaan tavallisesti anneta yleissopimuksen VI osastossa tarkoitetun hallinnollisen yhteistyön yhteydessä vaan ne annetaan V osastossa määrättyjen menettelyjen yhteydessä, joten kantajan väite, jonka mukaan unionin oikeuden suppealla tulkinnalla tehtäisiin tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohta täysin tyhjäksi, voi hyvinkin olla perusteltu.

Asianosaisten kesken on riidatonta, ettei kyseessä oleviin tavaroihin voitu soveltaa diagonaalista kumulaatiota, mistä syystä EUR.1-alkuperäselvityksessä on

asiavirhe. Käsiteltävässä asiassa tulliviranomainen antoi päätöksensä käymättä yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä ja pyytämättä Kosovon tulliviranomaisia tarkastamaan, onko alkuperäselvitys yleissopimuksen mukainen.

Yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 32 artiklassa – joka sisältyy sen VI osastoon – tarkoitettu menettely käydään hallinnollisen yhteistyön yhteydessä, ja se voidaan aloittaa, kun tuojasopimuspuolen tulliviranomaisella on perusteltuja epäilyjä. Yleissopimuksen lisäyksessä I olevan 32 artiklan 3 kohdan mukaan tarkastuksen suorittavat viejäsopimuspuolen tulliviranomaiset. Käsiteltävässä asiassa tulliviranomainen väitti voivansa ilman perusteltua epäilyä ja täysin varmasti todeta, että yleissopimuksen määräyksiä on rikottu ja että viejäsopimuspuolen tulliviranomainen ei ole voinut antaa etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperätodistusta.

Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdan perusteella ei ole selvää, voiko tuojasopimuspuolen tulliviranomainen silloin, kun se havaitsee virheen alkuperäselvityksessä, todeta tämän selvityksen virheelliseksi myös käymättä alkuperäselvityksen tarkastusmenettelyä. Tämän toteaminen edellyttää tullikoodeksin 119 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan sen tutkimista, onko kantaja voinut kohtuudella havaita tämän virheen. Jos tulliviranomaisen on silloin, kun se havaitsee virheen alkuperäselvityksessä, väistämättä ja joka tapauksessa aloitettava yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 32 artiklassa tarkoitettu tarkastus, ja jos se tässä tarkastuksessa toteaa, että alkuperäselvitys on virheellinen, sen on tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdan mukaan katsottava, ettei kantaja ole voinut kohtuudella havaita kyseistä virhettä. Jos tulliviranomaisen on joka tapauksessa esitettävä viejämään tulliviranomaiselle alkuperäselvityksen tarkastuspyyntö ennen kuin se tekee päätöksensä, tulliviranomaisen käsiteltävässä asiassa toteamat tosiseikat ovat vaillinaiset.

Edellä esitetyn perusteella tämä tuomioistuin pyytää unionin tuomioistuimelta tulkintaa siitä, voidaanko tullikoodeksin 119 artiklan 3 kohdan mukaisena pitää kansallista käytäntöä, jonka mukaan silloin, kun unionin tullialueen ulkopuolella sijaitsevan maan tai alueen viranomaisen antamassa alkuperäselvityksessä on virhe, tuojasopimuspuolen tulliviranomainen voi todeta tämän virheen käymättä yleissopimuksen lisäyksessä I olevassa 32 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

[– –] [kansalliseen prosessioikeuteen liittyviä seikkoja]

Veszprémissä 29.4.2024.

[– –] [allekirjoitukset]